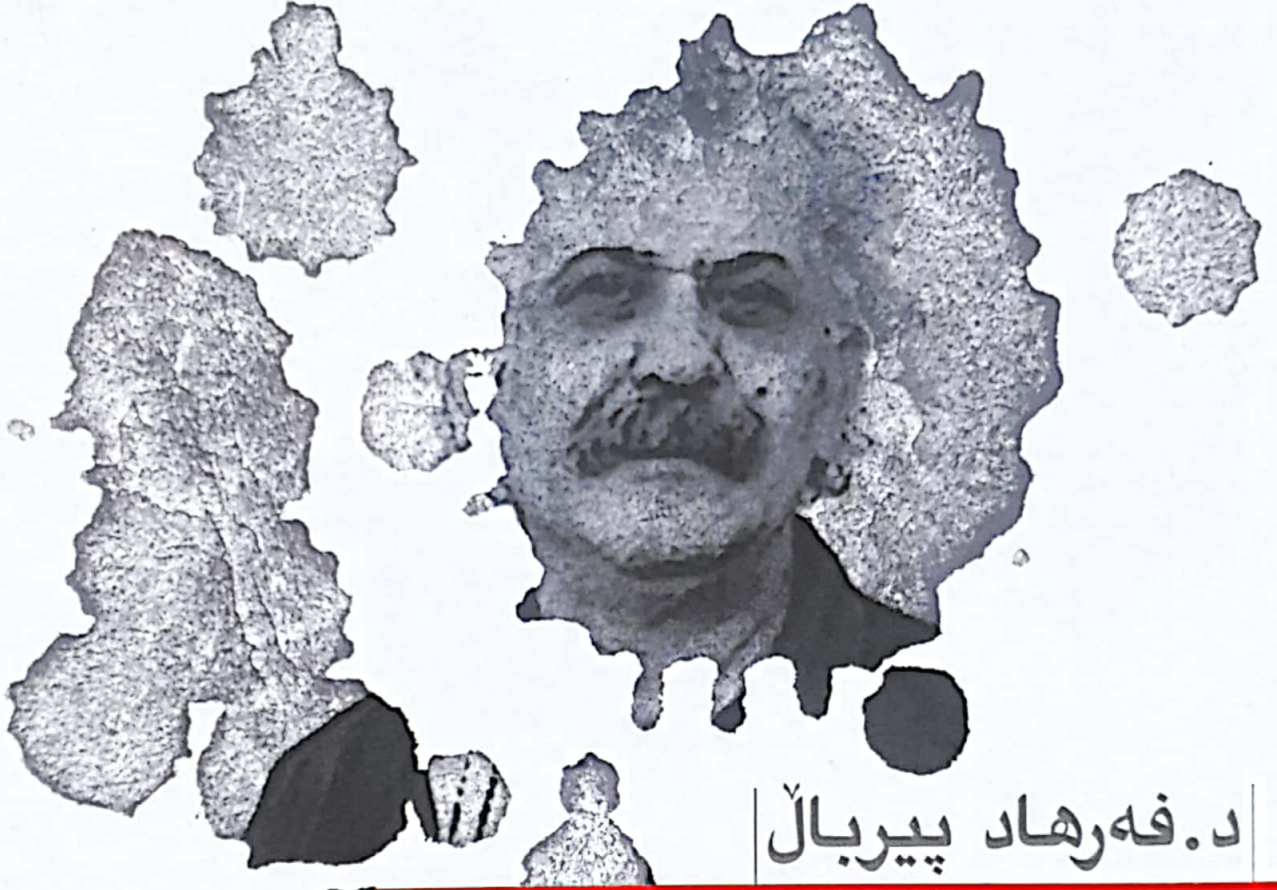

کاز کتاب

د. فہرہاد پیربال

من پیاویکی عہنتیکہم

شاعر

سرشناسه: پیربال، فرهاد، ۱۹۶۱ - م.
عنوان و نام پدیدآور: من پیاویکی عهنتیکه م / فرهاد پیربال.
مشخصات نشر: سنندج: کانی کتیب: شوان، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری: ۶۲ ص: ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۷۹۷-۱۶-۶
وضعیت فهرست نویسی: فیپا
یادداشت: کردی.
موضوع: شعر کردی -- قرن ۱۴
موضوع: ۲۰th century -- Kurdish poetry
رده بندی کنگره: ۱۳۹۶ ۸۶۴ پ۷۴۳ س / PIR۳۲۵۶
رده بندی دیویی: ۸۱۹/۲۱
شماره کتابشناسی ملی: ۴۷۶۷۷۶۶

من پياوئكى عهنتيكه م

فه رهاد پيربال

من پیاویکی عه نتيکه م

نووسەر: فەرهاد پیربأل

پیداچوونهوه: عادل قادری

دیزاینی ناوهوه: ئەمیر ئەحوی

دیزاینی رووبەرگ: شوعەیب مەکتەبداری

سەرەپەرشتی چاپ: سەرۆت سۆھرابی فەر

بلاوگه: کانی کتیب

نۆرە ی چاپ: یەکه م ۱۳۹۷

ئەژمار: ۱۰۰۰ دانە

نرخ: ۵۰۰۰ تەن

شابهک: ۶-۱۶-۸۷۹۷-۶۰۰-۹۷۸

ناوهندی بلاوکردنهوه: پيشانگای که ژاوهی کتیب ۰۹۱۸۹۳۳۳۶۳۱

کتیبی وه فایبى @vafaeibook2

(۱)

من پیاویکی عهنتیکه م

دیت

له خه و نمدا

له ناو قه برستانیک

به شه و

ته نیا

ده سوورایه وه:

دهستی له پشت

ته ماشای

دلی

ناو ئه م تاریکیه تایه ی مروڤایه تی، لی

به ر

ده

بو

و

ه

ه

هه موو مردوووه كانيشى ده توانى بديت!

كه س كه وتبا «كه سيان»

هه لئه ده گرته وه له وئى

هيج!

من پياوئى عه نتيكه م

(۲)

پیاویکی عه‌نتیکه‌م من له خه‌وئمدا
شيعرم بۆيه له خه‌ون دا!

پیاویکی عه‌نتیکه‌ بوو ديم من له خه‌ونم دا رۆژيک بۆيه
ژيان و ژن و ئه‌فين،
شيعريش..

هه‌ر کۆ
به خه‌ونی خۆمی دانه‌ده‌م؛ نايۆ!

به خه‌ونی خۆمیدا بده‌م يان به خه‌ونم دابدرۆ.. دۆ
هه‌ر که‌س!

«خه‌ون به‌س!»؛ له شيعرم دا..
پۆی ترم: «هيچ»!

به سيري به‌رده‌م مار چوو هه‌رچی به خه‌وئمدا نه‌يويست بيته‌ ناو بيم

(۳)

پیاویکی زۆر عهنتیکه م من به سهر دئی له خه و نمدا:
ده ب م به رۆژ

ده بینم

شه و

نیوه،

بیزار

له و تاریکیه مۆره ی

حه زده کا

له بهر خۆی دا که نئی پرووت

پرووت بیته وه بۆم تا

سپۆی،

لیمۆی..

چه ند جوان ئه ی خودا!!

ئه و پیاوه عهنتیکه یه م

به «سهر» دئی: (به ره و

پیری) ده چوو:

.. عه شق لئی دا!!

من پیاویکی عهنتیکه م

له و گۆمه
خۆی بشوا چووبوو پیر؛
شهوی تیکهوت!

شهوی هه رکه کهوتی گۆمیک؛ پیر؛ _ ده لاین _
«تیدا خۆی شوست!».

شه و خۆی بشوا چووبوو له و گۆمه؛ پیر
«تی.. کهوت!»

شه و
کهوتبیته گۆمیک رووت
چه ند هه وه سبزوی، ئه ی خودا؛ راسته که ده لاین:

پیری کهوتی هه ر گۆمیک
شه و تیدا خۆی شوست!

(۴)

جاریک پی گوتم: وس به! گوتم: بۆچی؟ گوتی «ده لیم! چه ندی مانگه؟». ئیتر گووه بفت و گوومان ده تگوت نیوی چوار مانگه ده مناسیت:

پیاویکم چه ند...

بۆیه ش شیعریک

حهزم عه نتيكه

به شهو چووبام

دانیشتبام

من پیاویکی عه نتيكه م

له ناو قه بریک!

(۶)

پیاویک، «زۆر به عه نیکه یی ده چوووه ناو قه برستانیک:
(به خه وندا ..!»

ده هاته وه).

واته:

(به ناو خه وونی خویدا

ده رویش تار

بزه نی

ته بای

ناو دلی، شت

تاریک

تال

ته فره دهر

حه قیقه ت به لام

باغی به خته وهر!

بریا به ویدا جاریک ره تده بووی، ئه ی درۆزن!

هه بوو شوینیش واتای: نه ما
بشبی سبهی رهنگه: پوی؛
ههستیکی ناخوش بتکوژین نه گهر
به ناو بهختی باخچهی تۆشدا!

سی خه نجهر، یه کیان
زستانیکی سیبیریایی گه رانه وهی بوو ناپلیوون!
دووهم:

به رخ به رهو به هاریک بیناز!
نه وهی سییه م
له جهرگت بدری
له هه ر دوو ناگری ناو چاوت بیته دهه ر!

خه ویک هه زده که م شهو
له گه ل خۆم به رمه بویه ناو

(قه بر س تا نی ک):

قه بری خۆمی پیشان بدهم تا!

شهو نیه خه و نه بین
دهست هه موو ده م

به چراوه؛

شیر نیه هه زنه که م

نه چمه ناو قه برستانیک به ناو شهودا!

ا
ن
ت
!

به ناو ههستیکی خوشدا بۆیه من هه ر شه و
سوورامه وه و
خه ون بوو هه ر
له شیعرم
دا!!

شیعر من بۆیه
سه رگه ردان ده سوورپیمه وه به ناو شه ودا!!

من پیاوێکی عه نێکه م

کی عهنتیکه نیت تو زور
ت نه گهر

ک «یه کجار.. زور!» بچیته ناو قه برستانیک
باویک ته نیا و ته نیا بچیته ناو (یه ک قه برستان!)
باویک ههر هیچ هیچ، نه چیته هیچ قه برستانیک!
باویکی تر هیچ هیچ نه چئ به هیچ کونیکدا که چی
موو کونیکیش - بیینن - بیته دهر؛
کهس نه دیدیی روژیک

له قه برستانیک

بچیته ژوره وه!

ن کهس بو من تیناگه م عهنتیکه نیم
ونی ژنیک نه گهر من چووم
ین تابلو

تریک هه لبکیشم پی خوش!
تویه کم له خهونی کچیک له گه ل من بووندا!
کم یان له خهونی بو وه زیر نووسینی کارمه ندیک
ؤژ نانشی نه خواردبئ
ان!

ن تیناگەم؛ بۆ كەس تېمناگا: عەنتىكە نىه
حەقىقەتتىكى زۆر گرنگ شەو
بېم لە خەونى تۆدا ببىنم!
دەلدارى خۆت يان گەر ببىنيت
لە خەونم شەو)!

جارىك نەمزانى چووم شىرىكى زۆر توورەى بەندكراوى ناو قەفەزىكى
ئاسىنم لەناو خەونى مندالىك دىت:
ترسا!

رۆژى دەيان پياو

هەفتەى دووازدا

«ژنىش»

بىن

دەرۆن

بە زەماوهند

پىر دەبن.. ئىنجا

دەچنە ناو هەمان

مالى

هەم يەكەمى من كە تىي تىر ژيام

هەم ئاخىرى تۆ.. لىي ترساي

ئەگەر:

خۆت ببىنە لە خەونم شەو!

(۹)

خۆیان لى دەبیتە بیست ئەوانەى بە هیچ کونیکدا ناچن که چی
دوینى له سەد کون سبەش له سەد کونى دیکە هاكا
هاتنە دەر تا

بچنە بەر دەرکی «کونى ئاخیر»!

عەنتیکە یە ئەو قەبرستانە!

ئەوانەى گا، یەك بە یەك

بە موویان

رادەكیشن

عەشق

بۆ پارە

سیمکارتیان،

هەلیکۆپتەرى باش یان

بە لەسەر حەق بوونى فرۆکەوانەکەى

دەناسنەو!

«عەنتیکە نین؟!»

ئەوانەى يا
لە پاژى پازدەمى ئاپارتمانىك
فريانبدهيته خوار پييان
خۆشتر:
نەك بدەيته برسسيهك بۆنان!

ئەوانەى شاخ دەرننەو، زېر
دەتويننەو، باخ
دەسووتينن، تا
سەردانىان بكا سەفتەيەك دۆلار.

من پياويكى عەنتىكە ھەرگىز نيم ئەگەر لە تابلۆيەكم (پياويك
بيەوئى «زۆر بە عەنتىكەيى»
يان «بە زۆر»
خۆى بچوئىنتە ناو ئەو كونه عەنتىكەيەى خۆى دەيەوئى!).
ئەو پياوۋە بە خۆيشى، ھىچ عەنتىكە نيە:
بۆ خۆى (دەيەوئى بە زۆر
يان زۆر بە عەنتىكەيى
خۆى بچوئىنتە ناو ئەو كونه عەنتىكەيەى خۆى دەيەوئى،

(تەواوا)

خۆی له لا
پیاویکی عهنتیکه بئ!

پیاوی وا ههیه له ستۆکهۆلم
پیاویکی زۆر عهنتیکه ش ببینئ
پیشی هه زۆر زۆر عهنتیکه بئ
حهتا هه مووی ئه و پیاوه و
پیی عهنتیکه ی ئه و پیاوه شت تۆ هه
بئ عهنتیکه بئ،
هیچی بئ عهنتیکه نابئ!

چۆن بزانی چ شتیک که ی
چۆن
کوئی
تاکه ی
له لای کئ
بۆ

عهنتیکه یه؟

شین شین هه لگه پری شهیتان به کورد
جوو به شهیتان، له پیکه نینان!

..

جهند جوانه له دنیا وهک من تی بگهی!

..

پیم خو شه وهک من هه رگیز
نه ته وی بتوانیت بزانیته چۆن «پی ده گهی»!

:

تاکه نه علیکی ره شی دراو

به دهسته وه

سه رت له ناو جامی سه یاره هیبا بیته دهه، مه تریک

له پایته ختیکی په مه یی دوور،

پیکه نینی پاش بارانی خوش: ته یری هوما بی له سه رت

بنیشیته وه-

له ناو هه لیکۆپته ریکیش بووبیت به و مه رجه ی

لینگ به چه واوه!؛

ئه و جا بشلی

هه ولیر ناخو شه

به ده ست بنه ماله ی بارزانییه وه!

هه ولیر ده بینم له خه ونت شه و!

(۱۲)

هه مووم شیعر، ههزم هه ر شهو، له خه ونستانیک
ته نیا له سه ر قه بری یه ک که س گریابام
.. چیم بکردانه !؟

پیاویک هه ز
بچمه ناو خه ون:

نوور ده ر بهینم
بچمه ناو شهو: شه ر بۆن بکه م;
رۆژ بدۆزمه وه بیپرژینم
به تاریکی و نیوه هه تاوان
کۆ ده یوئرا بیته دووم (نه ک
له گه لم بئ) ؟

قسه م نه یده وئرا بییستئ که س!

خۆزگه عه نئیکه له بهر چاوی خه لک شیعرم هینده نه بام!
سووچم چیه من:
به وئیدا تۆ تئ نه په ریت ; هیچ که س نایه پیش تۆ به وئیدا!

وہ فا
 ٹہوین
 برا و برادہ راتش تہ نانت باشوون
 واتانان ہیچ نہ ما چیتہ
 لہ دووازدہ و نیوی شہری سالی تازہی پیرارہ وہ:

چوار چہ قو لہ پشت دانی منت دی توش!
 مہیتی لہ سہر کوشتہی توم دی منیش
 چونی دہ کرد شین!
 ہہر پیمدہ کرا بیم بہ گوپی چاوه پر گریانہ کہی شیعری خوم بم لہ
 شہرمان!

عہنتیکہ ؟
 ہیچ نہ ما لام
 باکم نیہ.. بہ لام ٹہی خودایہ؛ لہ چ سہردہ میکی ترسنو کدا

ژیام ٹہمن!

(۱۴)

دهرگام کليل که دهدا دهچووم له پيش دهرگام جيدههيشت توپي:

«ههژاريڪ نهوهڪ

پيلاوي پيم

بو ي بي بي ..!».

له خووم پياوڻكى جاريڪ عهنتيڪه زورترم

له مهيداني گهردوگولي كريكاره ناشتاکان

_ ئيوارهيهكي برسي و بريندار به كو لهوه _ .. ديت:

تهماشاي تايه تادارهکاني پيکابي گوند گهيشتنان

که تهماته و تهرهتيزه و تهرؤزي و توور و تووي باديناني، تازه تازه

به شهقامي چيشتهنگاوي

مهست به بيرهي پاش خوپيشانداني

دوييني له سهرهق

دهناساند

دوکان به دوکان

_ بهياني باش!

من عہنتیکہ یہ کی زور پیاوتریشم

لہو مہیدانہ ماندووہ بولیلہ دا

دوو گلۆپ

دوور

دوور

دبت

دوو دلۆپ

خوین

دلی دادوہریکی پتلاو سووریان

لہ سہر قہیتانہ سپیہ کانم

پی پیشان دا.

عہنتیکہ م پی ہات!

(۱۵)

من پياوئكى عهنتيكه م
حه تتا چاو تاريك ده كا دووكه ل

- دين

داو

دهرمانى رزيو

ده مانچه

دهرد

دانه پاش ديلي

دلپيسى

جهنتاي دييلو ماسي

داوينپيسى

گهنده لى دهوام، ده رس

دائيره.. تا حكوومهت

له خه لك تهرك نه كا نه من

تەرکی دنیا ھەرگیز ناکەم «دەیگوت!»،
ناسی..!

پەنجە یەك پەمبە

ئەوہی تر مۆر

پەنجە یەك یپس بە شینی تۆخ

ئەوہی تر برسی

ئەوہی تر ئاوارہی ناو سیلی بۆی بەدبەختە بی پەنجەرەکان

ئاوی ھەمامی گەرمیان نەماو بۆ شۆردنی سەریان بە ملدا،

پەنجە ی دیکەشی ھەر یەك

لە پەنگی راچەنیوی بەلایەك

پاکردوو - بەناو ژیاندا

قژی بژی

ئاوازیکی نای ناویژە .. ئەو پیاوہ

لەناو تۆپەلە تاریکییەك، تادار، تاوتاو

شەقامی شاری بە نووسینی درەخشانی ئەلفایییەك

- خۆر نەبی کەس تیی نەگەیی -

ھینابووہ سەر

خولیای خویندنەوہی خەونی

«خۆی -

لەسەر دیواریک»

ھیچیشی لە سەر نەنوسرابوو؛ بە ھەموو

میژووی مات و ماندووی مروۆف کەچی

قا قا

قوو قوو

گالتهی دههات؛

بهم دنیا سهیر و سهفیل و سویره

به «مروّف»

به بههای (بیر)

به بهختهوهری

وهك بلیی بیهووده بیهووده پیکه نینی دههات

لهو دنیا دوور و دیرینهوه

من پیاوئکی عهنتیکم

ئادهم!

(۱۶)

له مژاری (چۆن خۆم بووم) و
له (تۆ له ناو من نه بوونم) دا و
له (ئه و له ناو خه لکی تر بوون) م

دا:

له سه رده می خۆت بده مۆرت! خۆت به!
هونه ر نواندن له ناو کۆمه لیک گاش
که یه ک یه ک قۆچیان
به سه ر باله خانه ی به نی ئاده م دروستیان کرد هه لگه رام
به ناو زبلخانه کانی دادپه روه ریدا
تا ناو حه وشه ی سپی و پرسیار په مبه ی
پۆژمانه مووسه کۆک، کراس به رهنگی پۆحی رهنگینم
نه وه ک پیس ببیکان!

تا نهۆمی سه ری هه ره سه ره وه ی هوتیله کانی ژن پییان خۆش
سه رکه وتم

تا له په نجه ره ی شه وی ماندووی ست فاتیمه وه
پیش نه وه ی بگریم، بیده نگ،
شه وی خواره وه ی شار ته ماشا:

چ زه لاله تیک زه واج!
چ ئابروو چوونیک وه فا
چ کاره سات و درۆیه ک - نه ختیک بلندتر نه گهر له ئینسان
له ئاستی پرووی رهشی راستیه وه
سهیری..

گورگ و مه یموون
دیله سهگ و دیو
چه ند جوانتر
له به یبوون
له شه هلا
له باخان..

ئاھونالین دی!

گه رمای بوو باشوور
به تانییه یه کی عه سکه ریی شپ
به گولله ی جه نگیکی که وده ن کونکون
له سه ربازیکی نه سمه ری عاره ب
وه ریچراو
له سه ر چه مچه ی تاکسیه کی نارنجی مه یتی؛
له سه ری نووسراو:
مات جبانا

هاربا من خدمه العسکریه!

من پیاوئیکی عه نئیکه م

لووت چیی سهره؟
بۆن بۆ ده کا برژانگم
بازن و به هی و بهیداغی به ژنت به ویدا بین ته گهر؟!!

دلّز

دلّز،

دلّز و دلّزراوه کان:

هه بوو سهری خووی خوراند: له جیاتی پشتی پیی یاری.
هه شبوو گوئی: من
له هه موو شوینیکم زیاتر جه ور، جه فای به سهر
هینابم چاوه!

عه نتيكه من پيم نا

هه رگيز

هیچ

حه کایه تی

دلّ و

دلّز و

.. دلّزراوه کان!

من پیاوئیکی عه نتيكه م

(۱۹)

خۆمتر شهوان

شيعريش ديتى:

ژيام ئەمن!

له پيش چاوى ژير برۆى هه موو ته نيشت سهوز و
سه ره وهى چاوى ژير لووت عه نتيكه يه ك عه نتيكه تر
ژيانم له بنه خۆم نا چووم «جه سارهت عه نتيكه»
له شيعرم دا

له ژيان

له زمان هه م

هه م له دلى هونه رم دا

هه م له ده رى اى خۆشم درا چونكه تيرى

ئه و كه سانه ي

نه هات لى يان وه فائ من!

..هه شتا وهه شتم چا وى ش له دوو

به كه س نه ده هات

نه ده چوو

زۆر عه نتيكه

حه تا زمانم!

(۲۰)

هه مووتانم زووخاو زووخاو پیت

هه مووتانم زووخاو زووخاو پیت

یه ک یه کتانم ژه هر ژه هر ژئی

ولآتتاتم

پووخواو پووخواو پئی

دهمار دهمار دلّم

داده چوړا لئی

دهردیک

دنیا دیده

یه ک یه ک واقیان

له خوئواوکی خه ونم وړ

له شیوازی خه ونم به رسته وه ش تا:

هیشک نه بنه وه

له دهست

زه وقی ئیوه

له ترسان!

من پیاوړتکی عه نیتکم

(۲۲)

خه تم خو متر!

بمتوانیبا خهت خهت بزنام چۆن بیمه باریک تا بشیم بتبینم
باشی: ده بوایه هه مبوایه هه موو ئه و هه رفه تاج و ته ریب و ته پ
و وشک پیکه وه ته وساویانهت به ناو تری و تو و ته م و تار و
ته وار و ئه م و ئه و و با دا..

هه میسه (هه ی، وه ک

جامی جه م خو م) به ده ستانه وه؟!؛

تا به ردی ئه لحه دیش به لام

نه مه یشت هه رگیز تیم بگا که س

من پیاوێکی عه نیتکه م

له عه شقی تو

چۆن بوو نه سوو تام!؟

(۲۳)

(تى) ى (تاج) تۆ

قەلب كەوہ بۆ (نى)

(تى) بۆ (تيمه نى) نا

بۆ (نى)!

چ گەمە يە كم من ھەى ھەى ئەى خودا

بە كويى عەقلى كيدا، كەى نە كرد

نە شچووم چۆن

چەند

ئەم ميللە تەم كەيفى عەنتيكە و قۆر بە شتى خۆى بە

عەنتيكە تريش: «شيعرى من»

دەھات لە گەل زەوقيان كە

دەچوو

نە دەھاتەوہ

چەپى لە راستم

راستم لە چەپى (ھيچى سەردەم كەچى)

راستيش لە خواری

بۆيە

ترسنۆك لە راستم!

راستگويي، من
 له دايڪم
 دهمم له باوڪم
 پرووم له خه لڪ
 چاوم له پشتي سهرم
 بروي برام له سهر چاوي بابت دانئي، نايه
 سڀي له سوور
 فير بوو چوڻ جوان
 زهره له شين فير بوو چه نند
 مور له نارنجي
 سهوز له رهش دي
 له زهره نا؛ تي
 له تو جوان دههات
 بي
 من
 به لام!

(خي) به رهو من
 به ناو ژماره و پيت و په تياره كاندا پروژ
 چه نند جوانتر
 دههات و ده چوو
 شه و يش
 به ناو فيرگول و دارستاني دهره و هه وهس و په يقه كاندا

زۆر جار ده‌گه‌يشته گوڤي قامووسىكى دراوسى ده‌نگى
شه‌رم له‌گه‌ل واژان، يان
تيك گيرانم
له‌گه‌ل ناوقه‌دى كه‌مه‌رشليک
له‌سه‌ر سىسه‌ميكى له‌ق و ته‌ق:

پرووت و قووت!

(۲۴)

سوپاس بۆ خیری ئەو خەنجەرە ی خوینی منی لە خەونی پشتی پاکم
چەقاند!
کە دەمگوت هەل دەستمه وه حەزم: پارچە پەمبەییە پاکە کانم لات
پۆخلە وات بن، بیی
بە پیتی پیست
بیان.. پلی.. شی.. نی.. تەو!

گۆل لە ژێر پیتی پیسی تۆدا دەمی بەس
خەون
ماچ،

ئە ی پاک لە منتر
منی خۆت بە؛ ئە ی وه ی نوێ
منتر
لە من منتر بە

لە منیش بە؛
لەسەر حەق بووی: ناش ئەگەر!

مێ پیاوێکی عەنێکەم

(۲۵)

تەماشاشا:

پاش ئەوھى من تاجم لە ژيړ پيى تۆ فريدا وەك سەگ;
چۆن بوومە خۆم!

تەماشاشا:

پاش ئەوھى تاجت تۆ لە ژيړ پيى سەگ فريدا - وەك من،
چۆن

.. بوويتهوھ

«بە خۆت!»

تەماشاشا:

پاش ئەوھى تاجى لە ژيړ پيى منى (وەك سەگ) فريدا «ئەم»
چۆن كەوتەوھ:

سەر پيى ھەر ئەم، «ئەويش!» ؟

توانام ھەس تەورداسيک .. لە ژيړ پيى پاشايەك فريدا:
ببيته بالى تەيريک لە تۆ!

ھەرفيک بۆ سەگ ھەلبەدەم، وابزانى ئيسقان بوو لام!

جەللادىک جەھەننەم چۆن دەيسووتيني چق چق

وا لى بکه م له پيش پيشچاوت:
ئەو تۆى چۆن تا تا
_ ئەگەر تۆى دىيا که من دەتوانم پشيله بدوینم _؛
دەسووتاند!

له ناوچاوى: پلنگىک بىنم پىم پینه که نى
سەرسام بەلام
بلى:

«ئەو پياوهم، من ئەرى
له کوئى دیوه پيشتر؟!»

شیریش من مشه وهش دەتوانم بکه م: باویشک بدا بى
خۆى له بیر
باوئته
بەردەمم
پله گوشتىكى پيش خۆى له شەرمان، لیم
بپرسى:
«خەلکى کوئى تۆ کوپى شیرینم؟»

من دەتوانم پياوئىکى عەنتیکه بىنم
بئنه وهى هەشبى!

وهك من كه هه ردهم
حهزم نيمه وه
ئه م دنيايه

جاريكي ترا!

من پياوونكي عه نتيكه م

(۲۷)

وهڪ من خوت پي باش
 وهڪ نهو خو پي زور خراپ
 خوت لهسهرت مه شيوينه:

هه يه هه موو باشيه كي پي ناخوش
 هه يه هه موو خراپيه كي پي خوش
 هه شه هه موو خوشيه كي پي باش
 هه شه هه موو پيناخوشبوونيكي پي زور زور خوش!
 ئينجا توش
 سهرت بچي دهست تي ناچي
 هيند داوين پاڪ قه له مت
 دڙي دز
 بڙي با
 چونكه زيخ
 لهسهرى
 لاده با
 نه گهر لهسهر قور بنووسيت: (نووسين).

شیری خوئی له خوینی ههم دایکی پئی پاک تر نهو
ههم سهری میردی له شیری دایکی من پئی چه لال تر

پاک

ویژداندار

دادپهروه

له مافی خه لک بهرگرکه

بیعه قل

ئیماندار

حاجی

بیته خلاق

خیرومه ند

ههمو که سیکی لیته قه برستان

نه جیبزاده

له سه ر جاده که وتبوو لیته

یازدانی تر

نه وانهی جه لده یان له حق هه لده دا

نه وانهی نه چوونه چه ج بینن ژیان لیته چه ند خوشتریش...!

.. من هه ر ده بی شه ویک

هیچ نه بی هینده ی خه ویک

قه برستانیک بیته ناوم!

نه م له کوئی بوو پیشته؟ باکم نیه.

به ره و کئی ده چوو دیبای؟ باکم نیه.

بۆ دژی يەكتر ئەم لەسەر چى
كوژرا
بۆچى
ئەو بۆ خۆى كوشت، سووتا
ئەمیان تەنيا يەك گوللەى لەو دا
ئەمیان پارەى كرئى دوو سأل كرئكار كوّمپانيا
خوارد
ئەويان: ژنى خۆى كولاندبوو!

مليون هوّكار
هەزار هيوا
مەبەست
لەژئير گلّ
لەسەر دەمى
ئادەم
ئيمزا:
مرؤفايەتى جەنگە لئيكە

من پياوژئىكە عەنتيكەم

من رۆژئىك هەر دەبئى بچمە ناو قەبرستانئىك!

(۲۸)

تۆ وئىنەى چەند ژەنەرالت، تەنیا
لە سەردانى خىانەت و خەونى ناخۆش دىت گەرانەوہ؟
چەندانت تابلۆ ھەرگىز ھەزىيان نا
ئاور لە رەنگەکانى خۆشيان!

..

ھەرچى بەد بۆنيان بەھاران ژن چەند؟!؟

ھەرچى تال تاميان تير تير پياو بۆ؟

ھەرچى ھەرام ھەلايان كى؟

چيان بەسەر، ھاورپى

ئەو ھەموو وئىنە شەنگ و شار لەسەر شانانەى

مرۆف

پووناكى و قاپ و تۆپى پيشە

بە رەسمى مامەپيشەشەوہ

بە دۆمىنە و كەبابى شەقامى كاوہ و ياسىنە فەندىشەوہ لەسەر شان

بەرەو سەيران

به رهو هاوینه هه واره کانی کووله که
 توخم شکاندن
 لای تاڦگه کان (راوهستان) وینه گرتنی
 .. (چاو) ..
 بو له پیشمان رهش ؟
 ..

چون هه ره له ته نیشته (به رامبه رهه) یه ک:
 چند کور به هه سرهت بینینی «خوشکی»!
 بو باب به ناو
 به لا و
 به دی و
 باده خووری
 .. دا .. ؟؛

چند کچ که ی له ناو که چیی باخچان
 زنده قیان نه چوو له برسان!؟

هاوریم
 چیمان به سهر نه دی
 (به چاوی خویمان!):
 لهم سهردهمه دل و دهم و دین ناسکه؛ دل
 له دهمی منه وه دهنگی دایه وه!

خۆزگەم بە چاۋ بۆ بنیرە!

چیمان بە چاۋ

نە چوو:

بەسەر هات

بۆ ھەرچی ویستمان

کردمان!

بە چاۋی خۆمان

لەم سەردەمە بە «دۆل» چووین

بۆ سەر

ھاتینەو!

...

لەسەر دەمی من دۆل دۆلی بە بەردا کرایەو دەین!

لەسەردەمی پیش من دۆل دینی نەبوو بتداتۆ!

لەسەر دەمی خۆم دینم بە دۆلتا کردەو!

لەسەر دەمی دۆل و دینی من ھەر تۆ

لەسەر دەم و دین و دۆلی تۆ ھەر من!

لەسەر دەمم: «دۆلت ، دۆلت ، دۆلت» ھەر من!

لەسەر دەم و دینی دۆلی من ھەر تۆ!

لەسەر بەرھەمی من ھەموو تۆ

لەبەر دۆلی من بەس تۆ

نەھاتیت

بتدەمى!

لە سەر دەمى دۆل و دىنى من ھەر تۆ

دەھاتیت!

...

لەم سەردەمە دۆل و دەم و دىن ناسكە، من: ھىچ

قەبرىستانىكم نەدیت، خوینى

ئەو ھەموو جەنگانەى مروڤى

بۆ دېركى سەر قەبرەكانى خوڤى

نەگىرايىتەو!

ئەرى تۆ باوھېرت ماوہ _ بە راستى

كە شتىك ئىتر لەم دنيايە

مايىت

عەنتىكە!؟

هاورپييه ك ده يگوت: ان زياده المقابر في العالم
هي ارووع ما اراه انا في الوجود!
و ان زياره المقابر في طهران و انقره
تماما مثل (زيارة المخافر)
تاتي من كثرة المناورات المشبوهة تحت الاشجار!

من پياويكي عنديكم

د. فەرهاد پیربیل

من پیاوونکی عهنتیکه م

شیر

همموتانم زووخاو زووخاو بیت
یهک به کتایم زهر زهر زی
ولاتانم زووخاو زووخاو زی

.....
دهمار دهمار دلیم
داده چورا لئی
دهردیک
دنیا دینه
به کبهک واقیان
له خوینوونکی خهونم ور
له شنوازی خهونم به رسته و هوش تا
هیشک به نهوه
له دست
زموقی نونه
له ترسانا

طراح: عبدالعزیز مکتوبی
093 000 111 94

کازکتاب

نرخ: ۵۰۰۰ تمهن